

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΑΛΟΤΕ Καλλιτεχνική έκθεσις δὲν ἤνοιξε μὲ τόσην ἀφέλειαν καὶ τόσην ἀταξίαν ὅσον ἐφέτος. Ἡ ἐπιτροπὴ πολλὰ κίς διεμαρτυρήθη, μέλη τοῦ συμβουλίου αὐθαιρέτως ἀναμειγνύοντο εἰς τὰ ἔργα τῆς Ἐπιτροπῆς, καλλιτέχναι

ἀπεχώρησαν, διαβούλια, δυσκαρτέσκαι, ἀναφοραὶ, κακογλωσσίαι. Ὅλα αὐτὰ συνετέλεσαν ὥστε ἡ ἐφετεινὴ ἐκθεσις ἐν τῇ συνόλῳ νὰ φανῇ πενιχρὰ, μολονότι λαμβανομένη δι' ἕνα ἕκαστον καλλιτέχνην χωριστὰ, δὲν εἶνε ὑποδεστέρα πολὺ τῶν ἄλλων. Ἡ Φλωρᾶ, ὁ Μποκατσιάμπης, ὁ Χατζῆς, ὁ Κοντόπουλος, ὁ Ἀριστέυς, ὁ Ἰωαννίδης, ὁ Γεωργαντζῆς, ὁ Μαθιόπουλος δὲν ἐκθέτουν χειρότερα ἔργα ἀπὸ ἄλλοτε, ἀναφαίνονται δὲ καὶ νέοι ὡς ὁ Δήμας, ὁ Λουκίδης, ὁ Ἀνδρκοκίδης, μὲ ἐντελέστερον δὲ ταλαντοῦ ὁ Γεραλῆς. Ἐν τούτοις ἡ ἐντύπωσις δὲν εἶνε ἰκανοποιητικὴ, εἰς τοῦτο δὲ συνετέλεσεν ἡ ἀστοχος ἀπόφασις νὰ ἐκτεθῶσιν, ἐν ἰδιαιτέρῳ ἔστω αἰθούσῃ, προεκτεθέντα ἔργα καὶ μάλιστα ἐπὶ ζῆμιά τῆς ἐκθέσεως ἀφοῦ ὡς ἐκ τούτου ἀπεχωρίσθη ὁ γονιμώτατος εἰς ἐκλεκτὰ ἔργα κ. Θ. Θωμόπουλος. Ἐπειτα ἡ ἀπουσία ἰκανωτάτων καλλιτεχνῶν, ὡς οἱ κ. κ. Ἰακωβίδης, Ραϊλός, Γερασιώτης, Λεμπέσης, Φωκᾶς, Τσιριγώτης, Λασκαρίδου, Σαββίδης, Ε. Θωμόπουλος, Μπονάκος, κατέδειξε πόσον περιορισμένη εἶνε ἡ ἀντίληψις ἐν Ἑλλάδι τοῦ καλλιτεχνικοῦ συμφέροντος.

Ἡ κ. Θάλεια Φλωρᾶ — Καραθία κυριαρχεῖ ἐφέτος τῆς ἐκθέσεως. Ἐκθέτει δέκα ἔργα, ἅτινα ἐκτὸς ἐνὸς ἢ δύο, εἶνε τὰ ωραιότερα καὶ τεχνικώτερα. Ἐν προσωπίῳ παιδὸς εἶνε θαυμάσιον εἰς σχέδιον καὶ ἐκφρασίῳ, ὡς καὶ μία κεφαλὴ παιδίσκης, ἡδικομένη πολὺ εἰς τὴν τοποθέτησιν. Δυστυχῶς τὰ ἔργα τῆς κ. Φλωρᾶ δὲν ἐτοποθετήθησαν μαζῇ, ἀλλῶς θὰ ἀνεδεικνύοντο ἐπὶ μᾶλλον. Ὁ «Ἐφηβος», ὅστις κάπως ὑπενθυμίζει τὸν «Ὀλυμπιονίκην» τοῦ Γύζη, μία Προσωπογραφία διὰ κρητιδῶς, τὸ «Κέντημα», ὁ «Ρεμβασμὸς» εἶνε ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἐξ ὅσων μέχρι τοῦδε ἔχει στείλῃ.

Ὁ κ. Βικᾶτος, τοῦ ὁποίου το-

σάκις ἐπηνέσαμεν τὴν δύναμιν καὶ τὸ χρῶμα, ὑστερεῖ ἐφέτος, ἐκθέτων ἀφ' ἐνὸς μὲν τὰ Ἀραπάκια ἐκφραστικώτατον ἔργον καὶ μίαν σπουδὴν κεφαλῆς γέροντος, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου μίαν ἀναγινώσκουσαν ἥτις οὐδὲ καλοκαθισμένη δὲν εἶνε κἄν, μὲ μίαν ἀπελπιστικῶς πρασίην ζώνη καὶ ἐν... σημειωματάριον ἀντὶ βιβλίου.

Ὁ κ. Κοντόπουλος μετὰ μακρὰν ἐκλειψιν ἐμφανίζεται μὲ μίαν σύνθεσιν, πέντε προσωπογραφίας καὶ ἐν σχεδιογράφῳ, τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» τὸ ὁποῖον εἶχε πρὸ ἐτῶν φιλοτεχνήσῃ χάριν τῆς «Πανακοθήκης». Ἡ σύνθεσις, πρὸ τετραετίας γενομένη, παριστᾷ τὸν «Θάνατον τοῦ ἀγωνιστοῦ» ὅστις θνήσκων δίδει τὸ τελευταῖον φιλίημα πρὸς τὴν σημαίαν, ἐνῶ γονυπετῆς παρ' αὐτῷ ὑψοῖ τὸ ποτήριον τῶν ἀχράντων μυστηρίων ὁ ἱερεὺς, ἐν δὲ παιδίον κρατεῖ τὸν φανόν. Ἡ σύνθεσις αὕτη καὶ ὡς θέμα εἶνε λίαν ἐνδιαφέρουσα καὶ ὡς ἐκτελεσις μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας εἰργασμένη. Τὸ θέμα ἦτο δυσκολώτατον, ἐχρειάσθη δὲ πολλὴ ἰκανότης ἵνα υπερβῇ ὁ καλλιτέχνης πολλοὺς σκοπέλους. Ἡ διαγραφὴ τῶν προσώπων ἀνταποκρίνεται ἐπιτυχῶς εἰς τὴν ἱερότητα τῆς στιγμῆς, ἐκείνης. Ἡ αὐτοπροσωπογραφία τοῦ εἶνε ἀνωτέρα τῶν τριῶν ἄλλων συνεκτεθειμένων.

Ὁ κ. Μποκατσιάμπης εἰς κἄτι θλιβερὰ κυπρίσσεια μὲ μερικὰ σύννεφα κατάλευκα δίδει ἄρμονικὴν ἀντίθεσιν καὶ χρώματος καὶ ψυχικῆς διαθέσεως. Ἐκ τῶν προσωπογραφιῶν, μία σπουδὴ μᾶλλον τοῦ πύλου ἢ τοῦ προσώπου μ' ὄλην τὴν μονοτονίαν τοῦ βᾶθους εἶνε καλλίστερα εἰργασμένη, ὡς καὶ ἡ ὕδατογραφία τῆς δεσποινίδος

Θ. Φλωρᾶ-Καραθία.

Ἄναγνῶσις.